

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

2.Bf.31/2016/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év október hó 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az emberölés előkészületének büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2015. év október hó 15. napján kelt számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott terhére rótt bűncselekményt testi sértés előkészülete vétségeként nevezi meg, melynek anyagi jogi megjelölése helyesen Btk.164.§ **(1)**, (3) bekezdés, (6) bekezdés a./ és d./ pont **II. fordulat**, (7) bekezdés.

A szabadságvesztés tartamát 8 (nyolc) hónapra enyhíti.

A **vádlott** helyesen **legkorábban** a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra a szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén.

Az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt a szabadságvesztés **végrehajtása esetén** kell a kiszabott büntetésbe beszámítani.

A lakhelyelhagyási tilalom befejező napjaként 2015. október 15. napját megjelöli.

A bűnjelet a Budapesti Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Főosztály Életvédelmi Osztály Életvédelmi Alosztály I. 01000-1839/2014. bü. számú ügyben kezeli.

A vádlott anyja nevét pontosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 26.720,- (huszonhatezer-hétszázhusz) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2015. október hó 15. napján kihirdetett 21.B. 436/2015/44. számú ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki aljas indokból, súlyos egészségromlást okozó súlyos testi sértés előkészületének vétségében (Btk. 164.§ (3) bekezdés,(6) bekezdés a.) és d.) pont, (7) bekezdés), ezért egy év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fogházban állapította meg. Úgy rendelkezett, hogy az elítélt a szabadságvesztés végrehajtása esetén a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az előzetes fogvatartásban, valamint házi őrizetben töltött időt akként számította be a szabadságvesztésbe, hogy egy nap előzetes fogvatartás, illetve három nap házi őrizetben töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott terhére az ügyész téves minősítés miatt és a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében, míg a vádlott és védője a bűnösség megállapítása miatt, felmentés érdekében fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 1342/2015/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést csak a kiszabott büntetés súlyosítása, a felfüggesztő rendelkezés mellőzése érdekében tartotta fenn. A védelmi perorvoslatokat alaptalannak találta.

Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság perrendi hiba nélkül folytatta le az eljárást. A tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól mentesen állapította meg, részletesen megindokolta, hogy a vádlott tagadásával szemben a számozott tanú vallomását mely részében és miért tartotta tényállás megalapozásának alkalmasnak.

Észrevételezte, hogy a vádlott beszámítási képességére, személyiség-szerkezetére és intellektusára vonatkozó, az ítélet indokolásában rögzített tények a tényállásba tartoznak, ennyiben indítványozta a tényállás kiegészítését.

Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekményt is törvényesen minősítette.

A büntetést befolyásoló tényezőket is hiánytalanul számba vette, és azok értékelésével nemében és tartamában megfelelő szabadságvesztést szabott ki, annak felfüggesztését ugyanakkor az elkövetett cselekmény tárgyi súlya nem indokolja.

Az ítélet járulékos rendelkezéseit törvényesnek találta. Indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletet a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg, a szabadságvesztést felfüggesztő rendelkezést mellőzze. Egyebekben indítványozta az ítélet helybenhagyását.

Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A vádlott a nyilvános ülésen felszólalásában észrevételezte, hogy az 1. számú tanú hiteltelen, vallomása hamis tényeken alapul, az elsőfokú bíróság a konkrét tényeket nem vizsgálta ki. Többször kérte az eljárásban poligráfos vizsgálatát, drogteszt elvégzését, valamint annak tisztázását, hogy beszélgetése felvételére volt-e bírói engedély. Hivatkozott arra, hogy 44 éves kora ellenére a

törvénnyel ezidáig összeütközésbe nem került, egyedül nevelte fel beteg fiát, aki kitűnő tanuló, segínyt soha nem kért nehéz körülményei ellenére sem. Felmentését kérte, hogy családja neve ne legyen besározva.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt nyilvános ülésen eljárva felülbírált. Megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat nagyobb részben megtartotta, a zárt adatkezelésre vonatkozó rendelkezéseket ugyanakkor több alkalommal szem előtt tévesztette, melyet a másodfokú bíróság egyes iratok zárt borítékba történő helyezésével orvosolt.

A tényállást a törvényszék a szükséges mértékben felderítette, és nagyobb részben hiánytalan, az iratok tartalmának megfelelő tényállást állapított meg, tényből-tényre történő következtetései is helytállóak. A vádlott által kezdeményezett további bizonyítás a tényállás tisztázásához nem volt szükséges. Bár az ítéletben az elsőfokú bíróság nem hivatkozta meg, de helytállóan utasította el azon vádlotti bizonyítási indítványt, hogy a helyszín a bíróság által meg szemlélésre kerüljön. A nyilvános ülésen megemlített drogteszt elvégzése az 1. számú tanú szavahihetetlenségének bizonyítására ugyancsak szükségtelen.

A tényállás személyi része csupán az ítélet 11. oldal utolsó bekezdésétől a 12. oldal 2. bekezdéséig foglaltakkal szorul kiegészítésre a Be. 352.§ (1) bekezdés a.) pontja szerint:

Vádlott a bűncselekmény elkövetése idején nem szenvedett kóros elmeállapotban. Neurotikus személyiségfejlődésű egyén, öntörvényű, agresszióra, gyűlölködéssre, crimenre való hajlammal, kötődési zavar, a feleségétől való leválási problémák, bosszúálló attitűd jellemzik erkölcsi érdektelenséggel. Manipulatív és felelősség elhárító magatartású, személyiségzavara ugyanakkor meg sem közelíti a kóros elmeállapotot. Antiszociális személyiségjegyei miatt bűnisméltés lehetséges. Nem szenved alkohol-, kábítószer- és gyógyszerfüggőségben. A vádlott némileg gyengébb intellektuális kapacitású, és értelmi képességű, ugyanakkor az értelmi fogyatékoság szintjét nem éri el. Markáns agresszív törekvéseket mutat, indulatait nem tudja kordában tartani, azok szabályozatlanul törnek felszínre, környezete ingerei könnyen eltérítik, befolyásolják. Markáns manipulatív attitűd jellemzi, melyet a metakommunikációs és szcenikus elemek is megerősítenek.

Ezen kiegészítéssel a megállapított tényállás teljeskörűvé vált, és a másodfokú felülbírálat alapját képezte a Be. 352.§ (2) bekezdése alapján.

A törvényszék irathűen sorolta fel a bizonyítékokat, azokat egymással összevetve a logika szabályainak megfelelően értékelte. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor bizonyítékként értékelte a poligráfós hazugságvizsgálatról készült jegyzőkönyv adatait és a szaktanácsadói véleményt. (ítélet 11. oldal 6. bekezdés) Töretlen a Fővárosi Ítéltábla gyakorlata atekintetben, hogy a poligráfós vizsgálat eredménye nem vonható a bizonyítékok körébe. A Be.76.§ rögzíti a bizonyítás eszközeit, így a tanúvallomás, szakvélemény, tárgyi bizonyítási eszköz, az okirat és a terhelt vallomása. Ebben a felsorolásban nem szerepel sem a szaktanácsadó, sem a poligráfós vizsgálat eredménye. A Be.116.§ értelmében a poligráfós vizsgálatról készült jegyzőkönyv sem használható fel okiratként. Okirat ugyanis az a bizonyítási eszköz, amely valamilyen tény, adat valóságának, esemény megtörténtének, illetve nyilatkozat megtételének a bizonyítására készül és egyben arra alkalmas is.

A poligráfos vizsgálatról készült jegyzőkönyv azonban egyik törvényi kitételnek sem felel meg. Egységes az ítélkezési gyakorlat abban a kérdésben is, hogy a bírósági eljárásban a törvény kizáró rendelkezése alapján nincs lehetőség arra, hogy a poligráfos vizsgálatot elvégző személyt, mint szakértőt rendelje ki a bíróság és az általa készített jegyzőkönyv sem használható fel okirati bizonyítékként. A fentiekből következően a vizsgálat eredménye nem minősül bizonyítási eszköznek, így a bíróság a bizonyítékok között sem értékelheti. (Fővárosi Ítéltábla 5/2014. (szeptember 29.) BK. vélemény, IH 2015. 127.)

Az elsőfokú bíróság indokolása nem tartalmazza pontosan a törvényesen felhasznált hangfelvétel releváns részleteit, az ítélet 15. oldal 4. bekezdése hiányos, illetve abból nem derül ki az sem, mely mondatok köthetők a vádlotthoz, ezért a Fővárosi Ítéltábla azt az alábbiak szerint rögzíti a hangfelvétel Fényes Péter igazságügyi szakértő véleményében foglalt tartalma alapján (nyomozati iratok 91-99. oldal):

Az 1. számmal jelölt mondatok az 1. számú tanúhoz, míg a 2. számmal jelzettek a vádlotthoz köthetők.

2. De nekem nem az izé címe kell, hanem a munkahely címe.

1. Ahol dolgozik.

2. Igen, itt van rajta az izéje, az azonosítója, mindene.

1. Igen. És akkor melyik verzió marad?

2. Nem tudom még.

1. Rád bízom.

2. Majd szerintem meg kéne beszélnünk.

...

2. Akkor majd megjavaslod, hogy mit csináljak.

1. Hát én javasoljam meg?

2. Bele, bele kéne kötni, mi? Valahogy hogy úgy jöjjön ki, hogy te azt mondod, hogy önvédelem legyen. Szóval hogy adok és kapok.

1. Hát mindenféleképpen kapjál, de csak akkor tudod, hogy ha pontot akarsz tenni a végére, hogy ...

2.(közbeszól) De azért meg kéne néznem, hol...

1. A gégére.

2. (közben) Igen.

1. A gégére.

2. Hogy hol a hely, minden.

1. Aha.

2. Tudod, hogy kamerás hely, minden.

1. Nézd meg, és akkor találkozunk megint.

2. Nem tudom megnézni addig, amíg nem..

1. Ne.. Munkahelyén akarod megcsinálni, nem a lakásán?

2. Nem a lakásán. A munkahelyén.

1. Aha. Értem.

2...Amikor jön ki, Érted?

1. Az nem biztos, hogy jobb a munkahely.

2. Hát de azért látnom kéne. Érted? Hogy hol a hely.

1. Aha.Aha.

2. Hogy megy oda, mint megy. Tudod?

1. Jól van. Addig semmi hülyeséget ne csinálj, ameddig..

2...semmit, Nem beszéltem vele.

1. El kell telnie egy-két, egy hétnek legalább, mire... Tehát hogy addig ezer ember lekérnek még, érted?

2. És mikor lesz meg a száma?

1. Két-három nap. A címe.

2. Az a munkahely címe.

1. Munkahely címe. De azért azon is gondolkodj el kétszer, hogyha..

2 (közbeszól) veled akarok beszélni, ahol majd nem lesznek telefonok. leülünk akár a Ligetbe, vagy bárhol.

1. Ja,ja,ja.

2. Egyszer egy órát rászánunk, azt kész. Ennyi.

...

2. Megváltoztatta a telefonszámát, minden, nem beszélek. Oda direkt ki sem mentem.

1. Aha,aha.

2. Azért nem akarok a munkahelyére vagy az izéjére..

1. (közbeszól) a címére.

2. Tudod a lakására, aztán nem akarok izét, érted, mert csak vita lenne.

1. Aha,aha.

2. És olyan helyen lakik, ahol belátnak, nem is tudom megfigyelni. Úgy mint ez, ez az egy ház van,terület..

1. Értem.

...

2. Azt akarom, hogy hogy leüljünk, ezt megbeszéljük ezt, tudod. Meg ha akarod, együtt eljössz velem, megnézzük a helyet. Vagy az nem jó, mi? De azt mondod, hogy ha ne csináljak semmit, nem csinállok semmit.

1.Karcsi! Te kerestél meg baszd meg! Két éve erről beszélgetünk, hogy izé!

2.De már már a vérem folyt. És Gabi! Csak kérdezek valamit. Ha rommá töröm.

1. Igen.

2. Nagyon rommá..

1. Igen.

2. Nem volt nekem még semmi.

1. Igen, igen, igen.

2. Akkor is leültethetnek?

1. Hát kapsz egy izét, egy, attól függ, hogy önvédelemből vagy nem. Ha indulati vagy..?

2. Hirtelen fel....megmondom, hogy a gyereknél,tönkretette a gyereket, mindent.

1. Ha rommá töröd, abba bele is halhat. Most ezt te is, ha rommá töröd érted.

2. Igen

1. Abban benne van, most betöröd az orrát...

2(közbeszól) De úgy, hogy nem hal meg, de nagyon megverem.

1. Hát figyelj ide. Én a te helyedben azt, hagynám az egészet a picsába. De viszont te tudod, hogy téged mi motivál, mert 2 éve nyüstölsz ezzel.

2. De Gabika! Én nem felejték!

1.(közben) A leg..legkevesebbet...

2.Ez ugyanolyan, mint hogy téged megvágta karddal.

1. Igen, igen.

2. Te is azt mondd, hogy előbb-utóbb úgyis megtudják.

...

2. Azt tudom, hogy amikor nagyon megvertem, meg feljelentett, csak visszamondta.

1. Igen.

2. Könyörgött az izé neki, mert tudod..

1.Igen

2.Tudják a rendőrségen is, hogy kikkel mozgok, meg minden.

1. Igen.

...

1. Lépésről lépésre megyünk előre.

2. Gabi! És ha megnyomorítom? Azért is ugyanúgy kaphatok 30 évet?

1. Nem. Hát ha indulati cselekmény, akkor nem. Érted?

2. Hivatkozhatok a gyerekre, hogy pszichésen tönkretette, meg ilyeneket.

...

2. Jó. Azért mondom ezt. Elmegyünk, megnézzük a helyet, és akkor aztán meglátjuk.

1.Jó, jó, rendben ...

A vádlotti hivatkozással ellentétben az 1. számú tanú által készített hangfelvétel törvényesen került felhasználásra. A törvényszék indokolásában a 14. oldal utolsó előtti bekezdésétől a 15. oldal utolsó bekezdéséig értékelte a felvételt, mellyel az ítéletábra maradéktalanul egyetértett.

A Be. 78.§ (4) bekezdése szerint nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközökből származó tény, amelyet a bíróság, ügyész, nyomozó hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával szerzett meg. Tekintettel arra, hogy

jelen ügyben titkos információgyűjtés, titkos adatszerzés nem volt, bírói engedélyre a hangfelvétel felhasználásához a vádlotti hivatkozással szemben nem volt szükség.

Jelen ügyben irányadó tényállás szerint a terhelt és az 1. számú tanú között önként közöltek kerültek rögzítésre, mely bűncselekményt nem valósít meg. A felvétel készítése és felhasználása nem visszaélésszerű joggyakorlás, a felvétel abból a célból készült, hogy az 1. számú tanú a hatóság előtt igazolni tudja az általa közöltek valóságtartalmát, mely méltányolható magánérdek is. A bíróság vagy más hatóság előtt folyó eljárásban az igazság érvényesülésének biztosítása közérdek, a bizonyítás e célt szolgálja, visszaélésszerű joggyakorlásként nem értékelhető. A felvétel készítése a jogsértő jelleget nélkülözi.

Helyes az az indokolás is, hogy nem az 1. számú tanú generálta a vád tárgyát képező magatartást, a beszélgetés menetéből jól követhető a vádlotti szándék, természetesen a hitelesség érdekében az 1. számú tanú is érdemi válaszokat adott, fenntartotta a beszélgetés dinamikáját, anélkül azonban, hogy bűnös magatartást generált volna. Az 1. számú tanú vallomását a törvényszék a hangfelvétellel alátámasztottan helytállóan fogadta el, és bár valóban voltak a törvényszék által helyesen hivatkozottan nagyzó elemek, nem merült fel annak lehetősége, hogy a vádlottra valótlan terhelő vallomást tett volna. Ugyanakkor a vádlott védekezése helyesen került elvetésre.

Helyesen foglalt állást a törvényszék abban a körben is, hogy a beszélgetésből az ügyészi váddal ellentétben nem az ölési, hanem a testi sértésre irányuló szándék derül ki, az aljas indok alátámasztható a „Gabika én nem felejték!” mondattal, míg a súlyos egészségrontásra irányuló szándékot a rommá verésre, megnyomorításra utaló kifejezések támasztják alá.

A tényállásban a törvényszék helytállóan rögzítette a cselekmény előzményeit is, mely tények szükségesek a helyes minősítéshez. Helyes az a törvényszéki következtetés, hogy a cselekmény nem pusztán a vádlott gondolataiban jelent meg, hanem előkészületi szakaszba jutott.

A minősítés ezen kiegészítéssel törvényes, ugyanakkor a bűncselekmény megnevezése helyesen testi sértés előkészülete vétsége, melynek anyagi jogi megjelölése a Btk.164.§ (1), (3) bekezdés, (6) bekezdés a./ és d./ pont II. fordulat, (7) bekezdés.

Hivatkozni szükséges a Btk. 11.§ (1) bekezdésére is, mely szerint ha a törvény külön elrendeli, előkészület miatt büntetendő, aki a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő feltételeket biztosítja, az elkövetésre felhív, ajánlkozik, vállalkozik, a közös elkövetésben megállapodik. A feltételek biztosítására utal a telefonnal rögzített beszélgetés szövege, a helyszín feltérképezése, az elkövetés módjának megválasztása, a kivitelezés megbeszélése.

A törvényhozó a vádlott terhére rótt cselekmény elkövetőjét 1 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A helyesen felsorolt bűnösségi körülmények figyelembevételével a törvényi maximumban megállapított szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolatlan. Mindezt az ítélet tábla a szabadságvesztés büntetés tartamát 8 hónapra enyhítette. A fogház fokozat megállapítása törvényes.

Nem osztotta az ügyészi álláspontot az ítélet tábla tekintetében, hogy a büntetlen előéletű vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása lenne indokolt. A próbaidő 3 évben történő meghatározása helyes.

A feltételes szabadságra bocsáthatóság meghatározása helytálló, ugyanakkor a törvényszék helytelenül nevesítette a terheltet elítéltként, illetve a jogszabály szövegét pontatlanul rögzítette, melyet a másodfokú bíróság helyesbített.

Tekintettel arra, hogy a törvényszék a szabadságvesztés büntetés végrehajtását helyesen próbaidőre felfüggesztette, az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időnek a beszámításával kapcsolatosan is indokolt annak rendelkező részi megjelenítése, hogy a beszámítás a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának esetleges elrendelésekor alkalmazandó.

Tekintettel arra, hogy a vádlott az elsőfokú ítélet meghozataláig lakhelyelhagyási tilalom kényszerintézkedés hatálya alatt állt, az ítéletábra annak befejező időpontját megjelölte.

A bűnjellel kapcsolatos rendelkezés végrehajthatósága érdekében a bűnjel őrzési helyét rögzítette.

Észlelte az ítéletábra, hogy a személyi adatok között helytelenül került feltüntetésre a vádlott anyja neve, melyet a bemutatott személyi azonosító okmány adatai alapján módosított.

A fent írtakra figyelemmel a törvényszék ítéletét az ítéletábra a Be. 361.§-a szerinti nyilvános ülés keretében eljárva a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg annak helyes indokainál fogva a Be. 371.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az ítéletábra a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján megállapította, annak viselése alól a vádlottat a Be. 381.§ (2) bekezdése alapján mentesítette, mert fellebbezése részben eredményre vezetett, a bűnügyi költséget a Be. 339.§ (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Budapest, 2016. év október hó 18. napján

dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

dr. Fatalin Judit sk.
előadó bíró

dr. Vasvári Csaba sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2015. október hó 15. napján kelt 21.B.436/2015/44. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság 2.Bf. 31/2016/7. számú ítéletével eszközölt változtatással 2016. október hó 18. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2016. október hó 18. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Bradáné Bódi Ilona

tisztviselő